

Történelmi sodrásban - MSZP: nem túl cool, nem túl új

2012 május 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az elmúlt két év szocialista változásait, a nagy megújulást képezte le az MSZP március 31-ei tisztújító közgyűlése. Az elnöki tisztségért ketten szálltak ringbe. Mesterházy Attila elnöknek Szanyi Tibor volt a kihívója.

se. Az elnöki tisztségért ketten szálltak ringbe. Mesterházy Attila elnöknek Szanyi Tibor volt a kihívója. Szanyi, amellet, hogy Mesterházy vezérelv?ségét kritizálta – amit elég nehéz értelmezni egy olyan könnyed karakternél, mint amilyen Meterházy Attila – azt is elmondta, hogy az MSZP-b?l egy „cool” pártot szeretne „csinálni”. Ám az elaggott párttagok ugyanúgy nem voltak vev?k Szanyi „cool”-ságára, miként a Mesterházy által már mindenféle tisztséggel megkínált fiatalok.

Nem véletlen, hogy a kongresszus semmilyen meglepetést nem hozott a szocialistáknál. Változásokat azonban igen. Csakhogy ezek már el?re le voltak játszva, s a párt kriptogarnitúrája már el?re tudta, hogy idejük kitelt, s a 2012-es tisztújításon már semmilyen tisztségre nem számíthatnak.

E kongresszus sokakat küldött nyugdíjba. Kikerült az élcsapatból a régi vezérkarnak csaknem a fele, míg helyüket szinte kizárólag csak szocialista berkekben ismert ifjabb politikus foglalta el. Nem látunk az új tisztségvisel?k között olyan neveket, akik nélkül korábban elképzelhetetlen lett volna az MSZP elnökségi névsora: Szekeres Imre, Hiller István, Lendvai Ildikó, Kiss Péter, Veres János, Baja Ferenc, Lamperth Mónika, de még a brüsszeli EU biztosi posztot megjáró Kovács László sem kellett semmilyen posztra ebben az újnak álmodott MSZP-ben.

Az új emberek jelent?s része már a '30-as, '40-es generáció tagjai, akik immár felét adják az új elnökségnek. Az el?re tisztázott er?viszonyok nem vezettek konfliktusokhoz és a tisztségekért versenyz? jelöltek is inkább kiegyeztek. Egyedül Szanyi reménykedett – de hiába, még az alelnökségb?l is kiütötte Simon Gábor, aki viszont jó érzékkel lépett vissza Botka László szegedi polgármester javára a választmányi elnökségt?l. Meg is kapta Botka csapatának a szavazatát az alelnöki posztra, ami által Szanyi innen is kiszorult.

A közel négyszáz küldött szavazata alapján az MSZP régi-új elnöke tehát Mesterházy Attila lett. A 373 érvényes szavazatból ? 258-at, vagyis a szavazatok 69 százalékát kapta, míg Szanyi Tiborra 115-en szavaztak (31 százalék). A párt elnökhelyettesének a kongresszus Simon Gábort választotta. Alelnök lett Gúr Nándor és Horváth Csaba. A Magyar Szocialista Párt új Országos Elnökségének tagjai: Bangóné Borbély Ildikó, Demeter Márta, Harangozó Tamás, Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, Szanyi Tibor, Teleki László, Tóth Bertalan, Varga László, Winkfein Csaba.

A nevek csak ismeretlenségükért érdekesek, hiszen közülük eddig csak öten, Szanyi Tibor, Harangozó Tamás frakcióvezet?-helyettes, Korózs Lajos korábbi szociális államtitkár, Kunhalmi Ágnes és Teleki László egykori romaügyi államtitkár volt a testület tagja, a többiek mind az új id?k új szeleit jeleznék. Az Országos Választmány új elnöke Botka László.

Az ebédrel egybekötött elnöki szavazás után – Szanyi „vezérlevés” bírálatára is reagálva – Mesterházy azzal kezdte beszédét, hogy „Álljatok mellém, ne mögém, hanem mellém”.

A szocialisták elnöke ugyanazzal az amerikai stílussal, ahogyan néhány hete országértékelését is megtartotta, a pártértékelés beszédbe kezdett. A dicső múlt nagy időszakának Horn Gyula pártépítését nevezte, akinek köszönetet is mondott, amiért „erős, jól szervezett, győztes pártot csinált az MSZP-ből” 1994-ben. Szerinte a Horn Gyula által vezetett párt sikerrel képviselte a szegényeket, a munkájukból élők, a nyugdíjasokat, az értelmiséget. Nyilván Mesterházy azt már nem említette, hogy 1996-ban aztán jött Bokros Lajos – az egyébként ma sok tekintetben megvalósuló tervével – s két év alatt lenullázta Horn Gyula „cölöpös”, 3,60 kiló-kenyeres proli populizmusát. Mesterházy egyébként nagy tapsot kapott, amikor kijelentette, hogy „újra ilyen párttá kell tennünk az MSZP-t”. No comment.

A kriptoszocialisták nyugalmazása egy másik retorikai elemet is felerősített, mégpedig a kritikaiságot. MSZP elnökök közül – az észödi ámokfutás kivételével – senki nem sorolta még olyan hosszasan a 2002 és 2010 között kormányzó szocialisták hibáit, mint Mesterházy.

Nyilván nem mondta ki, de kimondatlanul is meg volt az üzenet a régi garnitúra felé: „hát ezekért nem kaptok most semmilyen tisztséget!” De kapott fejmosást az is, aki már így vagy úgy távozott a pártból. Medgyessy, Szili, Gyurcsány mind napirendre kerültek – vagyis a hallgatóság jelentős részének megsértése nélkül tudott szembenézni a nagy hibákkal a párt frissen megválasztott elnöke.

A hibákat már a Medgyessy-időszaktól kezdte sorolni, de a legtöbb bírálatot a Nagy Kalandor, Gyurcsány Ferenc kormányzati ideje kapta. Medgyessy szerinte túligérte magát a 2002-es kampányban, Szili Katalint pedig hiba volt államfőnek jelölni. Leghosszabban természetesen a Gyurcsány-kormány hibáiról beszélt.

Kritizálta a 2006-os kampányt, s áttételesen a Kalandor ígéreteit. „Választási és kormányprogram között nem lehet akkora különbség, mint 2006-ban volt” – aki magát ezzel nyilván az őszinte beszélő pozíciójába helyezte, de ha valaki nem vette volna ezt észre, hát azoknak ki is mondta a nagy politikai spanyolviassz felfedezését: „mindig őszintén kell beszélni, zárt körben is”.

Csak hogy az őszinteséget már a következő témájánál elmaszatoalta Mesterházy, aki a 2006-os októberi események kapcsán azt mondta, hogy szerinte felkészületlenül érték az országot az akkori tüntetések, és „ez vezetett rendőri vezetők szakmai hibájához és egyes rendőrök jogsértéséhez”. (Nem tette hozzá, hogy a magyar társadalmat meg a szocialisták mindent elsöprő machiavellizmusa érte váratlanul, s az, hogy trükkök százai mellett sodorták államcsőd közeli helyzetbe az országot.)

A nagy igazságmondó szónok újabb szentenciához jutott 2006 kapcsán: „... aki jogsértést követ el, büntetést érdemel, akkor is ha fekete kapucniban, akkor is ha egyenruhában van”. A maszatozás és az érintettség tényét jól mutatta a hallgatóság reakciója: a pártelnök várakozása ellenére a küldöttek éppen hogy szórványos tapsot kapott.

A kormányzásuk kapcsán hibának nevezte, hogy „nemegyszer kapkodás, rögtönzés jellemezte a kormányzást, nem készítettük el a reformokat, és nem készítettük fel erre az embereket”. Az elnök nevek említése nélkül az elmúlt évek hibái között említette, hogy „a nyereszkes politikusokat nem tudta kivetni magából a párt, amely tisztességes emberekből áll”. Bár a taps itt az elvárható méreteket mutatta a sorok közt, bőven tapsoltak azok is, akikre ugyancsak vonatkozott a megállapítás első része. Ám mindenki igyekezett úgy tenni, mint a régi bolsevikok, miután vezércseréket hajtottak végre, s pusztán e tényt igyekeztek a párt végső megtisztulásaként beállítani.

Mesterházy lényegesen kevesebbet beszélt – mert hát miről is beszélhetett volna hosszán – a szocialista kormány eredményeiről: a nyolcéves kormányzás alatt autópályák épültek, megduplázódott az átlagbér és az átlagnyugdíj összege, háromszorosára emelkedett a családi pótlék összege, „háborítatlanul működött az AB, nem adtunk megrendelést az ügyészségnek, és eredményesen kezelte a válságot az MSZP”.

Majd a szép új jövő víziójába kezdett, abba, hogy az MSZP újra kormányozni fog, s mindent eszerint kell mérlegeljen. A szocialistáknak szerinte három dolog a legfontosabb: az, hogy mindenki tanulhasson, hogy esélyt és lehetőséget kapjon az életre, mindenki dolgozhasson, hogy eltartsa a családját, illetve mindenki megőrizhesse az egészségét és meggyógyulhasson, ha beteg. Vagyis pont az a három terület, amelynek teljes elpiacosítását, elüzetését a szocialista kormányok honosították meg a magyar politikai életben, s sajnos ezen eredményeik még a kormányváltáson túlra is átkívóztak. Nos, e téren nyolcéves vad neoliberalizmus után újra a baloldalra

tévedne a szocialista párt.

Mesterházy kitért a jövőbeni szövetség-politikára és a nemsokára esedékes miniszterelnök-jelölésre is. Mesterházy a párt lecsúszott helyzetének egyik fontos megkapaszkodási esélyét látja majd a jól megválasztott miniszterelnök-jelöltben.

„Sokan kérdezik, hogy ki lesz a miniszterelnök-jelölt (...) ez azt jelenti, hogy számít a válasz”.

A jelölt személye egyértelműen majd a párt új szövetségpolitikájának lesz az eredménye, ezért még senki nem tudja, kit jelöl majd kormányfőnek az MSZP: „lehet, hogy ez a személy itt van a teremben, lehet, hogy nem, de itt ülnek azok, akik erről dönteni fognak az ország érdekét szem előtt tartva”. Hozzátette, hogy „2014-ben az lesz a jelölt, akivel nyerni tudunk”. (Sokan úgy gondolják, hogy Mesterházy támogatná egy szélesebb baloldali összefogás eredményeként Bajnai Gordon személyét.)

ÚJ MSZP. ÚJ POLITIKA.
...de a pofátlanság a régi

A párt tehát szembenézett bűneivel, kiizte vagy számizte a bűnöket, és ártatlan, tiszta politikai szűzleányként várja a kéréket 2014-re. Csakhogy a szép mesét még a szocialista küldöttek sem vették be. Ugyanis a sajtó által megszondázott emeszpések többsége úgy látja, hogy a tisztújítás ténye aligha javít hosszú távon a párt népszerűségén. Ugyanígy az MSZP régi vezetői, akik korábban pártelnöknek tettek, s bíztak Mesterházyban, mellizóttnek érzik magukat, s nem örülnek a pártban megjelenő „felkészületlen fiataloknak”. Ugyanígy vannak olyan hangok is, amelyek bosszúra számítanak, miután Mesterházy „partvonalra tette az öregeket”.

A megújulás „cool” útja Szanyi kapitánnyal együtt elbukott, de a Mesterházy által képviselt megújulás is vékonynak bizonyul – még a politikai aréna bal szegletében is, nemhogy az országos politika viszonylatában. Arra azonban valószínűleg elég lesz, hogy az új, éhes káderek megalkudjanak egy Bajnai Gordon, netán Karácsony Gergely-típusú miniszterelnök-jelöltben, s kormányzati álmokat szűjenek 2014-re.

Zárug Péter Farkas
politológus

demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló